

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1228/2003**af 26. juni 2003****om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾ er et vigtigt led i indførelsen af det indre marked for elektricitet.

(2) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 til en hurtig indsats for at få gennemført det indre marked i både elektricitets- og gassektoren og fremskynde liberaliseringen af begge disse sektorer for at opnå et fuldt funktionsdygtigt indre marked for de pågældende områder.

(3) For at fremme oprettelsen af et virkeligt indre marked for elektricitet bør samhandelen med elektricitet, der i øjeblikket ikke er så udviklet som samhandelen i de øvrige økonomiske sektorer, udbygges.

(4) For at sikre effektiv adgang til transmissionssystemerne med henblik på grænseoverskridende transaktioner må der indføres rimelige, omkostningsrelevante, gennemsigtige og direkte anvendelige regler om tarifiering på tværs af grænserne og fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne til supplerung af direktiv 96/92 EF. Disse regler skal tage hensyn til en sammenligning mellem effektive netoperatører fra strukturelt sammenlignelige områder.

(5) Rådet (energi) opfordrede i konklusionerne fra samlingen den 30. maj 2000 Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale myndigheder til at sikre en rettidig gennemførelse af foranstaltninger til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og i samarbejde med europæiske transmissionssystemoperatører (ETSO) hurtig indførelse af et holdbart tarifieringssystem og en metode for langsigtet fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne, hvilket sender passende signaler om omkostningsfordeling til markedsdeltagerne.

(6) I Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2000 om Kommissionens anden rapport om udviklingen i energimarkedets liberalisering krævede det, at der vedtages bestemmelser om brug af net i medlemsstaterne, der ikke hæmmer den grænseoverskridende handel med elektricitet, og det opfordrede Kommissionen til at fremsætte særlige forslag med henblik på at fjerne alle nuværende hindringer for samhandlen i Fællesskabet.

(7) Det er vigtigt, at tredjelande, som indgår i det europæiske elektricitetssystem, overholder reglerne i denne forordning og de retningslinjer, der er vedtaget i henhold hertil for at sikre, at det indre marked fungerer effektivt.

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 72, og EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 72.

⁽²⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 10.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.2002 (EUT C 47 E af 27.2.2003, s. 379), Rådets fælles holdning af 3.2.2003 (EUT C 50 E af 4.3.2003, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

(8) I denne forordning fastsættes grundprincipperne for tarifiering og kapacitetsfordeling, og samtidig skabes der mulighed for at vedtage retningslinjer, der fastlægger de relevante principper og metoder i nærmere enkeltheder, så der kan ske en hurtig tilpasning til ændrede vilkår.

- (9) På et åbent, konkurrencepræget marked bør transmissionssystemoperatørerne have kompensation for omkostningerne ved at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net af de transmissionssystemoperatører, hvorfra de grænseoverskridende strømme kommer, og de systemer, hvor de pågældende strømme ender.
- (10) Når de nationale nettatariffer fastsættes, skal der tages hensyn til de udbetalinger og indtægter, der skyldes kompensationer mellem transmissionssystemoperatørerne.
- (11) Det konkrete beløb, som skal betales for systemadgang på tværs af grænserne kan variere betydeligt afhængigt af de involverede transmissionssystemoperatører, og fordi tarifieringssystemernes opbygning i medlemsstaterne er forskellig. En vis harmonisering er derfor nødvendig for at undgå forvridning af samhandelen.
- (12) Et passende system med langsigtede lokaliseringsfremmende signaler vil være nødvendigt og bør baseres på det princip, at niveauet for netadgangsafgifter i princippet skal afspejle balancen mellem produktion og forbrug i det pågældende område på grundlag af en differentiering af netadgangsafgifterne for producenterne og/eller forbrugerne.
- (13) Det vil ikke være hensigtsmæssigt at benytte afstandsbestemte tariffer eller, forudsat der er indført relevante lokaliseringsfremmende signaler, en særlig tarif, der kun skal betales af eksportørerne eller importørerne, ud over den generelle afgift for adgang til det nationale netværk.
- (14) Hvis konkurrencen på det indre marked skal fungere, er det nødvendigt, at tarifferne for markedsadgang inklusive samkøringslinjerne i transmissionssystemet anvendes på gennemsigtig måde og uden forskelsbehandling. Den disponible kapacitet på disse linjer bør være den størst mulige, som er forenelig med standarderne for sikker netdrift.
- (15) Det er vigtigt at undgå, at forskellige standarder for sikkerhed, funktion og planlægning anvendt af transmissionssystemoperatører i medlemsstaterne fører til konkurrenceforvridning. Desuden bør ledig overførselskapacitet og sikkerheds-, planlægnings- og driftsstandarder, som berører den, kunne overskues af markedsdeltagerne.
- (16) Der bør være regler for anvendelsen af indtægter, der skyldes procedurer for overbelastningsbehandling, medmindre samkøringslinjens særlige art berettiger en tidsbegrænset undtagelse fra disse regler.
- (17) Overbelastningsproblemer bør kunne behandles på forskellige måder, så længe grundlaget er markedsmekanismerne, og transmissionssystemoperatørerne og markedsdeltagerne modtager de rigtige økonomiske signaler.
- (18) For at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsløst, må der indføres procedurer, som gør det muligt for Kommissionen at træffe afgørelser og fastlægge retningslinjer om tarifiering og kapacitetsfordeling og som samtidig sikrer, at medlemsstaternes myndigheder inddrages i denne proces i givet fald via deres europæiske sammenlutning. Regulerende myndigheder har sammen med andre relevante myndigheder i medlemsstaterne en vigtig rolle at spille ved at bidrage til, at det indre elektricitetsmarked er velfungerende.
- (19) Medlemsstaterne og de kompetente nationale myndigheder skal give Kommissionen de relevante oplysninger. Kommissionen bør behandle disse oplysninger fortroligt. Kommissionen bør desuden, hvis det er nødvendigt, kunne indhente de relevante oplysninger direkte hos de pågældende foretagender, så længe de kompetente nationale myndigheder orienteres.
- (20) De nationale myndigheder skal sørge for, at denne forordnings bestemmelser og de retningslinjer, som vedtages på grundlag af den, overholdes.
- (21) Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning, og sikrer, at de anvendes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (22) Målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig at indføre harmoniserede regler for grænseoverskridende elektricitetsudveksling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og rækkevidde bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe egnede foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

Denne forordning har til formål at opstille fair regler for den grænseoverskridende handel med elektricitet og dermed at øge konkurrencen på det indre marked for elektricitet under hensyntagen til særlige forhold på de nationale og regionale markeder. Dette indebærer indførelsen af en kompensationsordning for grænseoverskridende strømme af elektricitet og opstilling af harmoniserede principper for transmissionsafgifter på tværs af grænserne og for fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne mellem de nationale transmissionssystemer.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF⁽¹⁾ gælder også for denne forordning med undtagelse af definitionen af »samkøringslinje«, der erstattes med følgende:

»samkøringslinje«: transmissionslinje, som krydser eller spænder over en grænse mellem medlemsstater, og som forbinder medlemsstaternes nationale transmissionssystemer.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »regulerende myndigheder«: de regulerende myndigheder, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF
- b) »grænseoverskridende strøm«: en fysisk strøm af elektricitet i en medlemsstats transmissionsnet forårsaget af indvirkning fra aktivitet hos producenter og/eller forbrugere uden for den pågældende medlemsstat på dens transmissionsnet. Såfremt to eller flere medlemsstaters transmissionsnet helt eller delvis indgår i én enkel kontrolblok, betragtes kontrolblokken som helhed, udelukkende med henblik på kompensationen mellem transmissionssystemoperatørerne, jf. artikel 3, som en del af transmissionsnettet i en af de pågældende medlemsstater for at undgå, at strømme inden for kontrolblokke betragtes som grænseoverskridende strømme og giver anledning til udbetaling af kompensation efter denne forordnings artikel 3. De regulerende myndigheder i de pågældende medlemsstater kan afgøre, i hvilken af de pågældende medlemsstater kontrolblokken som helhed skal betragtes som en del af transmissionsnettet
- c) »kapacitetsbegrænsninger«: en situation, hvor en samkøringslinje, der forbinder nationale transmissionsnet, på grund af kapacitetsmangel i samkøringslinjerne og/eller de

pågældende nationale transmissionssystemer ikke har plads til alle de fysiske strømme, som den internationale handel, der ønskes af markedsdeltagere, fører med sig

- d) »anmeldt eksport af elektricitet«: afsendelse af elektricitet fra én medlemsstat med en underliggende aftale om, at der samtidig finder en tilsvarende anvendelse (»anmeldt import«) af elektricitet sted i en anden medlemsstat eller et tredjeland
- e) »anmeldt transit af elektricitet«: tilfælde, hvor der forekommer »anmeldt eksport« af elektricitet, og hvor den vej, der er udpeget til transaktionen, involverer et land, hvor der hverken vil finde afsendelse eller samtidig tilsvarende anvendelse af elektriciteten sted
- f) »anmeldt import af elektricitet«: anvendelse af elektricitet i en medlemsstat eller et tredjeland samtidig med afsendelse af elektricitet (»anmeldt eksport«) i en anden medlemsstat
- g) »ny samkøringslinje«: samkøringslinje, som ikke er etableret ved denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne

1. Transmissionssystemoperatørerne skal have kompensation for omkostningerne ved at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net.

2. Den i stk. 1 omhandlede kompensation betales af de nationale systemoperatører, hvis systemer de grænseoverskridende strømme kommer fra, og hvis systemer de er bestemt for.

3. Kompensationen betales regelmæssigt for et givet, allerede forløbet tidsrum. Efterfølgende reguleringer af allerede betalte kompensationsbeløb foretages, hvis det er nødvendigt for at afspejle de faktiske omkostninger.

Det første tidsrum, der skal betales kompensation for, fastsættes efter retningslinjerne i artikel 8.

4. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 13, stk. 2, størrelsen på de kompensationsbeløb, der skal betales.

5. Omfanget af husede grænseoverskridende strømme og omfanget af grænseoverskridende strømme, der angives som kommende fra og/eller endende i de nationale transmissionssystemer, bestemmes på grundlag af de fysiske elektricitetsstrømme, der faktisk måles i løbet af et givet tidsrum.

⁽¹⁾ Se side 37 i denne EUT.

6. Omkostningerne ved at huse grænseoverskridende strømme bestemmes på grundlag af de forventede langsigtede gennemsnitlige differensomkostninger under hensyntagen til tab, investering i ny infrastruktur og en passende andel af omkostningerne ved den eksisterende infrastruktur, for så vidt infrastrukturen anvendes til transmission af grænseoverskridende strømme, idet der især tages hensyn til behovet for at sikre forsyningsikkerhed. Når de påløbne omkostninger udregnes, anvendes anerkendte metoder til beregning af standardomkostninger. Der skal tages hensyn til de fordele, et net har ved at huse grænseoverskridende strøm, for at nedsætte den modtagne kompensation.

Artikel 4

Afgifter for netadgang

1. Afgifter, der opkræves af netoperatørerne for adgang til net, skal være gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger, og de skal anvendes uden forskelsbehandling. De må ikke være afstandsbestemte.

2. Producenter og forbrugere (»belastning«) kan pålægges en afgift for netadgang. Den del af det samlede netafgiftsbeløb, der afkræves producenterne, skal med forbehold af behovet for at udsende passende og effektive lokaliseringfremmende signaler være mindre end den del, der afkræves forbrugerne. Producent- og forbrugertariffernes størrelse skal, når det er passende, udsende lokaliseringfremmende signaler på europæisk plan og især tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udsende lokaliseringfremmende signaler på deres område, eller for, at medlemsstaterne kan anvende mekanismer for at sikre, at de netadgangsafgifter, der betales af forbrugerne (»belastning«), er ens på hele deres område.

3. Ved fastsættelse af tarifferne for netadgang skal følgende tages i betragtning:

- Udbetalinger og indtægter, der skyldes ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne.
- Såvel de faktisk foretagne og modtagne betalinger som de betalinger, der på baggrund af den allerede forløbne tid menes at kunne forventes i fremtiden.

4. Hvis der er indført effektive lokaliseringfremmende signaler i overensstemmelse med stk. 2, opkræves de afgifter, der kan pålægges producenter og forbrugere for adgang til nettene,

uden hensyn til elektricitetens oprindelses- eller bestemmelsesland, således som fastsat i den tilgrundliggende handelsaftale. Dette berører ikke afgifter på anmeldt eksport og anmeldt import i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger som omhandlet i artikel 6.

5. Der lægges ikke nogen særlig netafgift på individuelle anmeldte transittransaktioner.

Artikel 5

Oplysninger om kapaciteten på samkørlingslinjerne

1. Transmissionssystemoperatørerne indfører ordninger for samordning og informationsudveksling for at sikre netsikkerheden i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger.

2. Transmissionssystemoperatørernes sikkerheds-, drifts- og planlægningsstandarder offentliggøres. Dette skal omfatte et almindeligt system for beregning af den samlede overførselskapacitet og transmissionssikkerhedsmargenen på grundlag af nettets elektriske og fysiske kapacitet. Sådanne systemer skal godkendes af de regulerende myndigheder.

3. Transmissionssystemoperatørerne offentliggør overslag over den ledige overførselskapacitet for hver enkelt dag, herunder ledig overførselskapacitet, der allerede er reserveret. Disse overslag offentliggøres på bestemte tidspunkter forud for transportdatoen og skal under alle omstændigheder indeholde ugentlige og månedlige forudberegninger såvel som en kvantitativ beskrivelse af den ledige kapacitets forventede pålidelighed.

Artikel 6

Almindelige principper for håndtering af kapacitetsbegrænsninger

1. Problemer med kapacitetsbegrænsninger i nettet skal behandles med markedsbaserede løsninger, der udelukker forskelsbehandling og giver de berørte markedsdeltagere og transmissionssystemoperatører effektive økonomiske signaler. Problemer med kapacitetsbegrænsninger i nettet skal fortrinsvis løses ved hjælp af ikke-transaktionsbaserede metoder, dvs. metoder, der ikke indebærer et valg mellem de enkelte markedsdeltageres kontrakter.

2. Transaktionsindskrænkende procedurer må kun benyttes i nødstilfælde, hvor transmissionssystemoperatøren skal handle hurtigt, og hvor belastningsomfordeling eller modkøb ikke er mulige. Sådanne procedurer skal anvendes uden forskelsbehandling.

Bortset fra force majeure-tilfælde skal markedsdeltagere, der har fået tildelt kapacitet, have kompensation for enhver indskrænkning heraf.

3. Den størst mulige kapacitet på samkøringslinjerne og/eller de transmissionsnet, der er af betydning for grænseoverskridende strømme, skal stilles til rådighed for markedsdeltagerne under hensyntagen til standarderne for sikker netdrift.

4. Markedsdeltagerne meddeler i god tid forud for det relevante tidsrum de pågældende transmissionssystemoperatører, om de har til hensigt at anvende den tildelte kapacitet. Tildelt kapacitet, der ikke udnyttes, skal tilbageføres til markedet på en åben, gennemsigtig måde uden forskelsbehandling.

5. Transmissionssystemoperatørerne skal, så vidt det er teknisk muligt, dirigere modsatrettede elektricitetsstrømmes kapacitetsbehov gennem den samkøringslinje, hvor der er kapacitetsproblemer, for at udnytte denne linjes kapacitet mest muligt. Transaktioner, der afhjælper kapacitetsbegrænsningerne, må aldrig afvises; der tages dog fuldt hensyn til netsikkerheden.

6. Indtægter fra tildeling af samkøringslinjer benyttes til et eller flere af følgende formål:

- a) sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed
- b) netinvesteringer, der bevarer eller forøger samkøringslinjernes kapacitet
- c) som en indtægt, der skal tages i betragtning af de regulerende myndigheder, når de skal godkende metoden for beregning af nettariffrer og/eller vurdere, om tarifferrne bør ændres.

Artikel 7

Nye samkøringslinjer

1. Nye jævnstrømsforbindelser kan på anmodning undtages fra bestemmelserne i artikel 6, stk. 6, i denne forordning og artikel 20 og artikel 23, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 2003/54/EF på følgende betingelser:

- a) investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsforsyningen
- b) risikoen ved investeringen er så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet
- c) samkøringslinjen skal være ejet af en fysisk eller juridisk person, der i det mindste hvad angår retlig form er adskilt fra de systemoperatører, i hvis systemer denne samkøringslinje vil blive opbygget
- d) der opkræves afgifter af brugerne af denne samkøringslinje

e) siden den delvise åbning af markedet som omhandlet i artikel 19 i direktiv 96/92/EF er ingen del af kapital- eller driftsomkostningerne ved samkøringslinjen blevet dækket ind af de afgifter, der er modtaget for brug af de transmissions- og distributionssystemer, som samkøringslinjen forbinder

f) undtagelsen må ikke skade konkurrencen eller det indre elektricitetsmarkeds effektive funktion eller den effektive funktion af det reguleringsystem, som samkøringslinjen er forbundet med.

2. Stk. 1 kan i undtagelsestilfælde også finde anvendelse på vekselstrømsforbindelser, forudsat at den pågældende investerings omkostninger og risici er særligt høje sammenlignet med de omkostninger og risici, som normalt forekommer, når to nabolandes nationale transmissionssystemer forbindes af en samkøringslinje for vekselstrøm.

3. Stk. 1 finder også anvendelse i forbindelse med markante kapacitetsforøgelser i eksisterende samkøringslinjer.

4. a) De regulerende myndigheder kan fra sag til sag træffe beslutning om den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at de regulerende myndigheder skal forelægge deres udtalelse om anmodningen om en undtagelse for det relevante organ i medlemsstaten til formel afgørelse. Denne udtalelse skal offentliggøres sammen med beslutningen.

b) i) Undtagelsen kan helt eller delvis omfatte den nye eller den markant forøgede eksisterende samkøringslinjes kapacitet.

ii) Når der træffes beslutning om en undtagelse, skal det fra sag til sag overvejes, om det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser for undtagelsens varighed og for ikke-diskriminerende adgang til samkøringslinjen.

iii) Når der træffes beslutning om betingelserne i litra i) og ii), skal der navnlig tages hensyn til den ekstrakapacitet, der skal opbygges, projektets forventede tidshorisont og nationale forhold.

c) Når der indrømmes en undtagelse, kan den relevante regulerende myndighed godkende eller fastsætte reglerne og/eller ordningen for administration og kapacitetsfordeling.

d) Beslutningen om undtagelsen, herunder også hvilke som helst af de i litra b) nævnte betingelser, begrundes behørigt og offentliggøres.

e) Enhver beslutning om undtagelse træffes efter samråd med andre berørte medlemsstater eller de regulerende myndigheder.

5. Den kompetente myndighed giver straks Kommissionen meddelelse om beslutningen vedrørende undtagelsen sammen med alle andre relevante oplysninger vedrørende beslutningen. Disse oplysninger kan forelægges Kommissionen i sammenfattet form, som sætter den i stand til at træffe en velbegrundet afgørelse.

Oplysningerne skal navnlig omfatte:

- en detaljeret begrundelse for, at den regulerende myndighed eller medlemsstaten har indrømmet undtagelsen, herunder de finansielle oplysninger, der begrundet behovet for undtagelsen
- den analyse, der er foretaget af konkurrencevirkningen og det interne elektricitetsmarkeds effektive funktion som følge af indrømmelsen af undtagelsen
- en begrundelse for det tidsrum og den andel af den pågældende samkøringslinjes samlede kapacitet, for hvilke undtagelsen er indrømmet
- resultatet af samrådet med de pågældende medlemsstater eller de regulerende myndigheder.

Inden for to måneder efter modtagelsen af en underretning kan Kommissionen pålægge den pågældende regulerende myndighed eller medlemsstat at ændre eller tilbagekalde beslutningen om at indrømme undtagelse. De to måneder kan forlænges med yderligere en måned, hvis Kommissionen søger yderligere oplysninger.

Hvis den pågældende regulerende myndighed eller medlemsstat ikke efterkommer dette pålæg inden en frist på fire uger, træffes en endelig afgørelse efter proceduren i artikel 13, stk. 3.

Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

Artikel 8

Retningslinjer

1. I givet fald vedtager og ændrer Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 2, retningslinjerne for de i stk. 2 og 3 anførte forhold vedrørende ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne i overensstemmelse med principperne i artikel 3 og 4. Når Kommissionen første gang vedtager disse retningslinjer, skal den sikre sig, at de i ét enkelt udkast til foranstaltninger dækker mindst de forhold, hvortil der henvises i stk. 2, litra a) og d), samt i stk. 3.

2. Retningslinjerne skal præcisere følgende:

- a) de nærmere enkeltheder vedrørende bestemmelsen af, hvilke transmissionssystemoperatører der skal betale kom-

pensation for grænseoverskridende strømme, herunder fordeling mellem operatørerne i de nationale transmissions-systemer, hvorfra de grænseoverskridende strømme stammer, og de systemer, hvor disse strømme ender, jf. artikel 3, stk. 2

- b) de nærmere enkeltheder i den betalingsprocedure, der skal følges, herunder fastsættelse af det første tidsrum, der skal betales kompensation for, jf. artikel 3, stk. 3, andet afsnit
- c) de nærmere enkeltheder i metoderne til bestemmelse af de husede grænseoverskridende strømme, for hvilke der skal betales kompensation i henhold til artikel 3, såvel med hensyn til mængde som type af strømme og angivelse af omfanget af sådanne strømme, der kommer fra og/eller ender i de enkelte medlemsstaters transmissionssystemer, jf. artikel 3, stk. 5
- d) de nærmere enkeltheder i den metode, hvorefter omkostningerne og indtægterne ved at huse grænseoverskridende strømme skal bestemmes, jf. artikel 3, stk. 6
- e) de nærmere enkeltheder for behandling i forbindelse med den indbyrdes TSO-kompensationsordning for elektricitetsstrømme, der kommer fra eller ender i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)
- f) principperne for deltagelse af nationale systemer, der er sammenkoblet ved hjælp af jævnstrømsforbindelser, jf. artikel 3.

3. Retningslinjerne skal også fastlægge passende regler, der fører til en gradvis harmonisering af de tilgrundliggende principper for fastsættelsen af afgifterne for producenter og forbrugere (belastning) efter de nationale tarifordninger, herunder hensyntagen til den indbyrdes TSO-kompensationsordning i de nationale netafgifter og udsendelse af passende og effektive lokaliseringfremmende signaler, i overensstemmelse med principperne i artikel 4.

Retningslinjerne skal indeholde bestemmelser om passende og effektive harmoniserede lokaliseringfremmende signaler på europæisk plan.

En eventuel harmonisering i den forbindelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anvende mekanismer for at sikre, at de afgifter for netadgang, der afkræves af forbrugerne (belastning), er sammenlignelige i hele deres område.

4. Kommissionen ændrer efter behov efter proceduren i artikel 13, stk. 2, de retningslinjer for administration og for-

deling af den ledige overførselskapacitet på samkørlingslinjerne mellem de nationale systemer, som findes i bilaget, i overensstemmelse med principperne i artikel 5 og 6, navnlig for at indføje detaljerede retningslinjer for alle de metoder til kapacitetsfordeling, der anvendes i praksis, og for at sikre, at mekanismerne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger udvikler sig på en måde, som er forenelig med det indre markeds mål. Disse retningslinjer kan indeholde fælles regler for den minimale sikkerhed og for de standarder for nettenes brug og drift, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2.

Når Kommissionen vedtager eller ændrer retningslinjer, skal den sikre sig, at de bevirker det minimum af harmonisering, der kræves for at nå forordningens mål, og at de ikke rækker videre, end hvad der er nødvendigt med henblik herpå.

Når Kommissionen vedtager eller ændrer retningslinjer, angiver den, hvilke foranstaltninger den har truffet med hensyn til at sikre overensstemmelse mellem reglerne i tredjelande, der er en del af det europæiske elektricitetssystem, og de pågældende retningslinjer.

Artikel 9

Regulerende myndigheder

Når de regulerende myndigheder udfører deres opgaver, skal de sikre overensstemmelse med denne forordning og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af artikel 8. Når det er relevant skal de for at opfylde forordningens mål samarbejde med hinanden og med Kommissionen.

Artikel 10

Oplysninger og fortrolighed

1. Medlemsstaterne og de regulerende myndigheder giver efter anmodning Kommissionen alle oplysninger, der kræves i medfør af artikel 3, stk. 4, og artikel 8.

Specielt med henblik på artikel 3, stk. 4, og artikel 3, stk. 6, skal de regulerende myndigheder regelmæssigt give oplysninger om nationale transmissionssystemoperatørers faktiske omkostninger samt data og alle relevante oplysninger om de fysiske strømme i transmissionssystemoperatørernes net og netomkostningerne.

Kommissionen fastsætter en rimelig tidsfrist, inden for hvilken oplysningerne skal gives, under hensyn til, hvor komplekse de ønskede oplysninger er, og hvor hurtigt der er behov for dem.

2. Hvis medlemsstaten eller den berørte regulerende myndighed ikke fremsender disse oplysninger inden for den fastsatte tidsfrist i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen med henblik på artikel 3, stk. 4, og artikel 8 indhente alle de nødvendige oplysninger direkte hos de pågældende foretagere.

Når Kommissionen henvender sig til et foretagende for at få oplysninger, sender den samtidig en kopi af henvendelsen til de regulerende myndigheder i den medlemsstat, hvor foretaget er hjemmehørende.

3. I sin anmodning om oplysninger angiver Kommissionen retsgrundlaget for anmodningen og dennes formål og fastsætter en frist for oplysningernes fremsendelse samt henviser til de sanktioner, der ifølge artikel 12, stk. 2, kan pålægges for meddelelse af urigtige, ufuldstændige og vildledende oplysninger. Kommissionen fastsætter en rimelig tidsfrist, der tager hensyn til, hvor komplekse de ønskede oplysninger er, og hvor hurtigt der er behov for dem.

4. Foretagendernes indehavere eller deres repræsentanter eller, hvis der er tale om juridiske personer, de personer, der ifølge lov eller vedtægter har bemyndigelse til at repræsentere dem, skal udlevere de ønskede oplysninger. Bemyndigede advokater kan udlevere oplysningerne på deres klienters vegne, men klienterne bærer det fulde ansvar, hvis oplysningerne er urigtige, ufuldstændige eller vildledende.

5. Hvis et foretagende ikke fremsender disse oplysninger inden for den frist, Kommissionen har fastsat, eller giver ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen kræve oplysningerne udleveret ved en beslutning. Denne beslutning skal angive, hvilke oplysninger der ønskes, og sætte en passende frist for deres udlevering. Den skal henviser til sanktionerne i artikel 12, stk. 2. Den skal desuden omtale retten til at lade beslutningen prøve ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Kommissionen sender samtidig en kopi af beslutningen til de regulerende myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende person eller det pågældende foretagende har hjemsted.

6. Oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, må kun benyttes med henblik på denne forordnings artikel 3, stk. 4, og artikel 8.

Kommissionen må ikke videregive oplysninger, som kommer i dens besiddelse i medfør af denne forordning, eller som er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 11

Medlemsstaternes ret til at træffe mere detaljerede foranstaltninger

Denne forordning må ikke gribe ind i medlemsstaternes ret til i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning at opretholde eller indføre foranstaltninger, der indeholder mere detaljerede bestemmelser end forordningen og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af dens artikel 8.

*Artikel 12***Sanktioner**

1. Uanset stk. 2 fastsætter medlemsstaterne de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse sanktioner senest den 1. juli 2004 og giver straks meddelelse om alle efterfølgende ændringer af dem.

2. Kommissionen kan ved beslutning pålægge foretagender bøder på op til 1 % af det foregående forretningsårs samlede omsætning, hvis de med forsæt eller ved forsømmelighed giver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en henvendelse i henhold til artikel 10, stk. 3, eller undlader at give oplysningerne inden for den frist, der er fastsat ved en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 5, første afsnit.

Ved bødens fastsættelse tages der hensyn til, hvor alvorlig den overtrædelse er, der består i manglende overholdelse af bestemmelsen i første afsnit.

3. Sanktioner som omhandlet i stk. 1 og beslutninger, der træffes i henhold til stk. 2, betragtes ikke som henhørende under straffeloven.

*Artikel 13***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2003.

På Europa-Parlamentets vegne
P. COX
Formand

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 14***Kommissionens rapport**

Kommissionen overvåger forordningens gennemførelse. Den forelægger senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de erfaringer, der er indhøstet med gennemførelsen heraf. Rapporten skal især gennemgå, i hvilket omfang forordningens gennemførelse har vist sig vellykket med hensyn til at sikre grænseoverskridende elektricitetsudveksling på ikke-diskriminerende netadgangsbetingelser, der afspejler omkostningerne, for at bidrage til brugervalg i et velfungerende indre marked og til langsigtet forsyningsikkerhed, samt i hvilket omfang der er indført effektive lokaliseringsfremmende signaler. Rapporten kan, hvis det er relevant, indeholde forslag og/eller anbefalinger.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes fra den 1. juli 2004.

På Rådets vegne
A. TSOCHATZOPOULOS
Formand

BILAG

Retningslinjer for administration og fordeling af ledig overførselskapacitet på samkøringslinjerne mellem nationale systemer

Almindelige bestemmelser

1. De metoder til håndtering af kapacitetsbegrænsninger, som medlemsstaterne indfører, skal behandle kortvarige kapacitetsbegrænsninger på en markedsbaseret økonomisk effektiv måde og samtidig give signaler eller incitamenter til effektiv investering i net og produktion på de rigtige steder.
2. Transmissionssystemoperatørerne (TSO) eller, hvor det er relevant, medlemsstaterne bør opstille gennemsigtige standarder, der udelukker forskelsbehandling og beskriver, efter hvilke metoder de vil håndtere kapacitetsbegrænsninger og under hvilke omstændigheder. Disse standarder skal sammen med sikkerhedsstandarderne beskrives i åbne dokumenter, der er offentligt tilgængelige.
3. Forskellig behandling af de forskellige typer grænseoverskridende transaktioner, hvad enten det drejer sig om fysiske, bilaterale kontrakter eller udbud på organiserede markeder i udlandet, skal holdes på et minimum, når reglerne for særlige metoder til håndtering af kapacitetsbegrænsninger udarbejdes. Metoderne for fordeling af knap transmissionskapacitet skal være gennemsigtige. Det skal være påvist, at forskelle i behandlingen af transaktionerne hverken kan forvride eller hæmme konkurrenceudviklingen.
4. Prissignaler, der skyldes systemer til håndtering af kapacitetsbegrænsninger, skal være retningsgivende.
5. TSO'erne skal tilbyde markedet en transmissionskapacitet, der er så stabil som muligt. En rimelig del af kapaciteten kan udbydes på markedet efter faldende stabilitetsgrad, men markedsdeltagerne skal til enhver tid gøres bekendt med de nøjagtige betingelser for transport gennem de grænseoverskridende ledninger.
6. Da nettet på det europæiske fastland er særdeles tætmasket, og da udnyttelse af samkøringslinjerne har følger for elektricitetsstrømmene på i hvert fald to sider af en statsgrænse, bør de nationale myndigheder sikre, at der ikke ensidigt indføres procedurer for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, som får afgørende indflydelse på elektricitetsstrømmene i andre net.

Langtidskontraktens stilling

1. Fortrinsret til kapacitet på en samkøringslinje kan ikke tildeles ved kontrakter, som strider mod EF-traktatens artikel 81 og 82.
2. Bestående langtidskontrakter medfører ikke fortrinsret, når de skal fornyes.

Oplysninger

1. TSO'erne skal indføre hensigtsmæssige ordninger for samordning og informationsudveksling for at sikre nettets sikkerhed.
2. TSO'erne skal offentliggøre alle relevante data om den samlede kapacitet til overførsel på tværs af grænserne. Desuden skal de offentliggøre vinter- og sommer-ATC-værdier og overslag over overførselskapaciteten for hver enkelt dag på flere tidspunkter før transportdatoen. Markedet skal i det mindste have nøjagtige overslag for en uge ad gangen, og TSO'erne skal også søge at give forhåndsoplysninger for en måned ad gangen. En redegørelse for disse datas pålidelighed skal også medtages.

3. TSO'erne skal offentliggøre et generelt system for beregning af den samlede overførselskapacitet og transmissionens pålidelighedsmargen på grundlag af nettets elektriske og fysiske betingelser. Et sådant system skal godkendes af den pågældende medlemsstats myndigheder. Sikkerhedsstandarder og drifts- og planlægningsstandarder skal være en integrerende del af de oplysninger, TSO'erne offentliggør i åbne, offentligt tilgængelige dokumenter.

Principperne for metoder til håndtering af kapacitetsbegrænsninger

1. Problemer med kapacitetsbegrænsninger i nettet skal fortrinsvis løses ved hjælp af ikke-transaktionsbaserede metoder, dvs. metoder, der ikke indebærer et valg mellem de enkelte markedsdeltageres kontrakter.
2. Samordnet, grænseoverskridende belastningsomfordeling eller modkøb kan benyttes i fællesskab af de berørte TSO'er. TSO'ernes udgifter til modkøb og belastningsomfordeling skal imidlertid være af en sådan størrelse, at virkningen er effektiv.
3. De eventuelle fordele ved en kombination af markedsopdeling eller andre markedsbaserede mekanismer for at løse »permanente« kapacitetsbegrænsningsproblemer og modkøb for at løse midlertidige kapacitetsbegrænsningsproblemer skal straks undersøges med henblik på en mere varig metode til håndtering af kapacitetsbegrænsninger.

Retningslinjer for eksplicitte auktioner

1. Auktionsordningen bør udformes sådan, at al ledig kapacitet udbydes på markedet. Det kan ske ved at afholde en kombineret auktion, hvor kapaciteten bortauktioneres for forskellige tidsrum efter forskellige kriterier (f.eks. den pågældende ledige kapacitets forventede pålidelighed).
  2. Den samlede kapacitet på samkøringslinjerne skal udbydes ved en række auktioner, der f.eks. kan afholdes på års-, måneds- eller ugebasis eller en eller flere gange om dagen afhængigt af de berørte markeds behov. Disse auktioner skal hver især fordele en fastsat del af nettets overførselskapacitet plus eventuel overskydende kapacitet, der ikke er blevet fordelt ved tidligere auktioner.
  3. Procedurene for de eksplicitte auktioner skal fastlægges ved nøje samarbejde mellem de nationale myndigheder og de pågældende TSO'er og udformes sådan, at de bydende også kan deltage i de organiserede markeds daglige arrangementer (f.eks. elektricitetsudveksling) i de pågældende lande.
  4. Elektricitetsstrømme i begge retninger gennem forbindelseslinjer, hvor der er kapacitetsproblemer, skal i princippet dirigeres sådan, at transportkapaciteten i den retning, hvor der er kapacitetsproblemer, udnyttes maksimalt. Proceduren for dirigering af elektricitetsstrømmene skal dog opfylde kravene til sikker drift af systemet.
  5. For at kunne tilbyde markedet så stor kapacitet som muligt, skal den finansielle risiko i forbindelse med dirigering af elektricitetsstrømme tillægges dem, der er skyld i, at denne risiko opstår.
  6. Eventuelt vedtagne auktionsprocedurer skal kunne sende markedsdeltagerne retningsgivende prissignaler. Transporter, der går i modsat retning af den fremherskende elektricitetsstrøm, afhjælper kapacitetsbegrænsninger og vil derfor føre til øget transportkapacitet gennem den forbindelseslinje, hvor der er kapacitetsbegrænsninger.
  7. For ikke at skabe problemer i form af dominerende stilling for en eller flere markedsdeltagere eller gøre den slags problemer værre skal de kompetente myndigheder, når de udformer en auktionsordning, alvorligt overveje at lægge loft over den kapacitetsmængde, der kan købes/ ejes/udnyttes af en enkelt auktionsdeltager.
  8. For at fremme oprettelsen af smidige elektricitetsmarkeder skal kapacitet, der købes ved auktion, frit kunne omsættes, indtil det er meddelt TSO'en, at den købte kapacitet vil blive brugt.
-